

JESÚS DE NATZARET. La infància de Jesús

RATZINGER, Joseph / Benet XVI

Ed.: Claret, desembre 2012; t.o.: Jesus von Nazareth. Prolog. Die Kindheitsgeschiten, 2012
pàgs.: 114

Pensat com una introducció als altres dos volums sobre la vida de Jesús, l'autor el presenta com una «meditació cristològica». En el primer capítol, «D'on ets tu?» (Jn 19,9), examina les genealogies i l'origen de Jesús. En el segon, compara els anuncis dels naixements de Joan i Jesús, i els relaciona amb les profecies. Al tercer, fa un quadre històric i teològic del naixement de Jesús, la presentació al Temple. El capítol quart analitza la narració dels Mags d'orient, el seu origen i identitat, així com el fenomen de l'estrella. També inclou la fugida a Egipte i el retorn a la terra d'Israel. En un Epíleg reflexiona sobre l'estada de Jesús al Temple amb dotze anys.

Benet XVI pensa que una de les comeses del seu pontificat és parlar del misteri de Jesús, per tal que la figura resti ferma en les seves dues dimensions: la realitat històrica i la divinitat. Per una banda les afirmacions evangèliques són creïbles, i la narració dels evangelis concorda amb els trets històrics dels llocs i el moments que esmenten. D'una altra banda, no és només història, sinó també present; Jesús ens interpel·la. Així, la fe, la raó i la ciència històrica ajuden a fer present la vida de Jesucrist. «Aquí he intentat ara interpretar, en diàleg amb exegetes del passat i del present, el que Mateu i Lluc expliquen l'inici dels seus evangelis sobre la infància de Jesús» (Pròleg). Com en els altres volums, supera els dubtes que varen sorgir sobre la historicitat de l'Evangeli, i distingeix aquest de les narracions mítiques i destria els elements comuns amb altres religions. A més, no descarta la vesant tendre quan el missatge arriba a la pregonesa del cor humà: l'amor d'un Déu que es fa nen per nosaltres. Relaciona molt encertadament la humilitat amb l'amor, i com la grandesa i fortalesa de Déu es manifesta en la seva petitesa i disponibilitat.

El «diàleg amb els textos» en que consisteix l'exposició, ens porta a conseqüències immediates per a la vida espiritual. Per exemple, en l'estudi sobre les genealogies de Jesús conclou com Josep és el seu pare legal. A través d'ell Jesús pertany segons la Llei, «legalment», a la tribu de David. I, no obstant això, ve d'un altre lloc, «de dalt» - de Déu mateix. *«El fruit que ella ha concebut ve de l'Esperit Sant.» (Mt 1,20). Així l'última frase capgira l'arbre sencer de la genealogia. Maria és el nou començament. El seu nen no ve de cap home, sinó que és una nova creació, ha estat concebut per obra de l'Esperit Sant.* (p. 12). El text interminable de la procedència de legal de Jesús ens fa contemplar el seu origen sobrenatural i el paper únic de Maria.

També en relat de l'anunciació, es posa de relleu la participació activa de Maria. De la seva resposta, depèn tot el pla de salvació, i ella no falla. S'explica com Maria es converteix en mare mitjançant el seu sí. A través de la seva obediència en la fe, la Paraula va entrar en ella i en ella esdevingué fecunda. De la mateixa manera, en nosaltres es verifica l'acció de Déu i la col·laboració indispensable de la nostra resposta. *Penso que és important escoltar la darrera frase de la narració «I l'àngel es va retirar» (Lc 1,38). La gran hora del trobament amb el missatger de Déu, en el qual tota la vida canvia, passa, i Maria resta sola amb la missió que, en realitat supera qualsevol capacitat humana. No hi ha àngels entorn d'ella. Ella ha de continuar el camí que passarà a través de moltes foscos (...) fins a la nit de la Creu. (...) L'àngel se'n va, la missió continua, i, juntament amb aquesta, madura la proximitat interior de Déu, l'íntim veure i tocar la seva proximitat (35).*

04/01/2018

PA-1